

Rep.Nr 07/1958

ARBEIDSHOF TE BRUSSEL

ARREST

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 5 NOVEMBER 2007.

9^e kamer

Bijdragen Zelfstandigen
Tegensprekelijk
Definitief.

In de zaak:

T

Appellant, vertegenwoordigd door Mr. A. Fierens loco
Mr. J. Dubaere, advocaat te 1070 Brussel;

Tegen:

**Het Rijkstinstituut voor Sociale Verzekeringen der
Zelfstandigen**, handelend als Nationale Hulpkas voor
sociale verzekeringen, met zetel te 1000 Brussel,
Jan Jacobsplein 6, woonst kiezend op het gewestelijk
kantoor te 3000 Leuven, Vaartstraat 46,

Geïntimeerde, vertegenwoordigd door Mr. A. Sobrie,
advocaat te 3012 Wilsele;

Na beraad spreekt de 9de kamer van het Arbeidshof te Brussel volgend arrest uit:

Gelet op de stukken van de rechtspleging, in het bijzonder:

-Het eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis op tegenspraak gewezen op 22 juni 2004 door de 14de kamer van de Arbeidsrechtbank te Brussel in de zaak met AR 50.294/03.

-Het beroepsverzoekschrift ontvangen op de griffie van het Arbeidshof te Brussel op 5 augustus 2004.

-De besluiten en synthesebesluiten van geïntimeerde neergelegd ter griffie van het Arbeidshof te Brussel op 26 januari 2006 en 13 november 2006

-De besluiten en aanvullende besluiten voor appellante neergelegd ter griffie van het Arbeidshof te Brussel op 19 juni 2006 en 13 april 2007.

-Het bundel van appellante neergelegd ter griffie van het Arbeidshof te Brussel op 15 mei 2007.

- Het bundel van geïntimeerde neergelegd ter griffie van het Arbeidshof te Brussel op 23 augustus 2007.

Gehoord partijen in hun middelen en verdediging tijdens de openbare terechtzitting van 1 oktober 2007. De debatten werden gesloten. Gelet op het advies van het O.M. neergelegd ter griffie op 2 oktober 2007 waarop partijen niet repliceerden. De zaak werd in beraad genomen voor uitspraak gesteld op 5 november 2007.

★

★

★

I. RELEVANTE FEITEN EN RECHTSPLEGING

Mevr. T. was vanaf 30-6-1982 vennoot van de BVBA METALUX waarvan haar echtgenoot zaakvoerder was. De vennootschap werd op 7-7-1997 failliet verklaard.

Vanaf 14-5-1992 was ze eveneens vennoot in de BVBA DECOR LINE INTERNATIONAL en tevens zaakvoerder zonder uitbetaling van vergoeding. Die vennootschap werd op 7-7-1997 eveneens failliet verklaard.

In de periode 1991-1994 kreeg mevrouw T. bedragen toegekend als echtgenote-helpster. Voor de jaren 1995-1997 was dit niet meer het geval. Het RSVZ baseerde zich op het huwelijksquotiënt om haar inkomen te bepalen waarop de sociale bijdragen worden berekend.

Sinds 1-6-1997 is mevrouw T. voor minstens 66% mindervalide en is zij sinds 6-1-1998 uitkeringsgerechtigd in het stelsel van de ziekte- en invaliditeitsverzekering.

Met dagvaarding van 23-3-1998 spande het RSVZ een geding aan voor de arbeidsrechtbank waarbij het de veroordeling vorderde van mevr. T. tot betaling van de som van 14.845,95 Euro als bijdragen in het raam van het sociaal statuut der zelfstandigen voor de periode gaande van het eerste kwartaal 1991 tot het derde kwartaal 1997, te vermeerderen met een verhoging van 3% per kwartaal op de som van 10.204,34 Euro, de gerechtelijke intresten en de kosten.

Bij vonnis van 19-5-1998, bij verstek tegen mevrouw T. gewezen, verklaarde de Arbeidsrechtbank die vordering volledig gegrond.

Mevr. T. tekende op 29-9-1998 verzet aan tegen dit vonnis. De vordering voor de jaren 1996 en 1997 werd betwist. Voor de jaren '91, '92, '93 en '95 werd toepassing gevraagd van art. 37 van het KB van 19-12-1967, voor het jaar 1994 meende mevrouw

T. slechts bijdragen in bijberoep
verschuldigd te zijn.

Op 10-7-2002 wees de Arbeidsrechtbank een
tussenvonnis waarbij de heropening der debatten werd
bevolen om het RSVZ toe te laten toepassing te maken
van art. 37 §1 KB 19-12-1967 voor de bijdragen van
'96 en een herberekening op te stellen.

Daarop verminderde het RSVZ zijn vordering met
1074,45 Euro tot 13.771,54 Euro.

Bij vonnis van 22-6-2004 willigde de
Arbeidsrechtbank de aldus herleide vordering in.

VORDERINGEN IN HOGER BEROEP:

Mevrouw T. verzoekt het Hof te zeggen voor
recht dat zij voor de jaren 1996 en 1997 geen
bijdragen verschuldigd is, in ondergeschikte orde,
hoogstens een verminderde bijdrage, zodat het RSVZ
de bijdragen dient te herberekenen en zijn vordering
dient te herleiden.

Het RSVZ verzoekt om de bevestiging van het
bestreden vonnis.

Standpunt van mevrouw T :

-Zij is niet verzekeringsplichtig voor 1996 en 1997.
Zij kreeg geen bedragen meer toegekend als
echtgenote helpster en haar mandaat als zaakvoerder
van de BVBA DECOR LINE INTERNATIONAL was kosteloos.
Dit blijkt uit de bijlage van het Belgisch
Staatsblad van 5-6-1992.

-Het vermoeden van art. 2 KB 19-12-1967 is
weerlegbaar.

-Het KB van 1-7-1992 waarmee in art. 2 KB 19-12-1967
het vermoeden een onweerlegbaar karakter kreeg is
onwettig genomen, gelet op de onverantwoorde
afwezigheid van advies door de Raad van State.

Ondergeschikt

-Zij is niet bijdrageplichtig voor de jaren 1996 en
1997.

-Het huwelijksquotiënt is een louter fiscale
bewerking en geen reële toekenning noch een
beroepsinkomen zodat het niet als grondslag kan
dienen voor de berekening van de bijdragen.

-zij genoot in de jaren 1995 en 1996 geen inkomen zodat zij in 1996 en 1997 voor die jaren geen bijdragen diende te betalen.

-zij is gerechtigd op een verminderde bijdrage krachtens art. 37 §1 KB 19-12-1967.

Standpunt van het RSVZ:

-De bijdragen voor de periode t.e.m. 31-12-1994 zijn in ieder geval verschuldigd.

-De bijdragen voor '95-'96 en '97 worden berekend op basis van de inkomsten voor '92, '93 en '94.

Tijdens die jaren werd mevr T niet belast op basis van een huwelijksquotiënt maar op de toekenning door haar echtgenoot op grond van art. 63 Wetboek Inkomstenbelasting, als werkend vennoot. Er werden geen bijdragen berekend op inkomsten van 1995 tot 1997, gelet op de stopzetting van de zelfstandige activiteit in 1997.

-Art. 37§ 1 KB 19-12-1967 kan enkel worden toegepast voor het jaar 1996. De Arbeidsrechtbank heeft daarvan al toepassing gemaakt.

-Mevrouw T heeft door haar betalingen na het vonnis berust in de uitspraak.

II. BEOORDELING:

1. Ontvankelijkheid:

Nu geen betekeningsakte van het bestreden vonnis wordt voorgelegd, kan worden aangenomen dat het principaal hoger beroep tijdig werd ingesteld. Het is regelmatig naar vorm en aan de andere ontvankelijkheidsvereisten is eveneens voldaan. Het is derhalve ontvankelijk.

2. Ten Gronde:

De betwisting in hoger beroep is beperkt tot de bijdragen die betrekking hebben op de jaren 1996 en 1997.

De onderwerping aan het sociaal statuut der zelfstandigen:

Tijdens de jaren 1996 en 1997 was mevrouw T nog steeds vennoot en onbezoldigd zaakvoerder van de BVBA DECOR LINE INTERNATIONAL.

Mevrouw T meent dat er geen onderwerping is aan het sociaal statuut nu zij met de bijlage aan het Belgisch Staatsblad van 5-6-1992 afdoende bewezen acht dat haar mandaat als zaakvoerder kosteloos was, zodat kan aanvaard worden dat zij het vermoeden van art. 2 KB 19-12-1967 heeft weerlegd volgens welk de uitoefening van een mandaat in een vennootschap vermoed wordt een zelfstandige beroepsactiviteit te zijn die onderwerping aan het sociaal statuut voor gevolg heeft.

Bij KB van 1-7-1992 werd art. 2 echter gewijzigd in die zin dat het vermoeden een onweerlegbaar karakter heeft gekregen.

Mevrouw T betwist de geldigheid van dit KB en meent dat zij moet worden toegelaten het vermoeden te weerleggen.

Zonder verder in te gaan op de geldigheid van het KB, meent het Hof dat zij het vermoeden niet weerlegt aan de hand van het voorgebrachte stuk m.b.t. de kosteloosheid van haar mandaat sinds 1992 en wel hierom:

Voor de onderwerping aan het sociaal statuut der zelfstandigen volstaat het dat een beroepsactiviteit wordt uitgeoefend uit hoofde waarvan de betrokkene niet door een arbeidsovereenkomst of door een statuut is verbonden en die inkomsten kan opleveren bedoeld in art. 23§1, 1° of 2° of in art 30, 2° of 3° van het Wetboek voor Inkomstenbelastingen '92 (WIB.) (art 3§1 KB nr 38).

Het is derhalve niet vereist dat daadwerkelijk inkomsten worden genoten opdat de betrokkene vermoed zou worden zich in de voorwaarden tot onderwerping aan het sociaal statuut te bevinden. (CaSS.2-6-80, Pas80,1211; Cass.9-5-83, RW84-85, 385; Cass. 26-1-87, JTT87,254)

Rechtspraak en rechtsleer aanvaarden dat er sprake is van een beroepsactiviteit wanneer het een persoonlijke activiteit betreft die de grenzen van het beheer van het eigen vermogen te boven gaat en met een zekere regelmaat en met winstoogmerk wordt uitgeoefend. (A. VanRegenmortel, Vermoedens in de Sociale Zekerheid, die Keure, 1999, p.207.)

Het blijkt dat mevrouw T gedurende de jaren 1992 tot 1994 een toekenning ontving als meewerkende

echtgenote. Die toekenning wijst op het effectief meehelpen in de zelfstandige beroepswerkzaamheid van de andere echtgenoot.

Het Hof van Cassatie beliste dat de echtgenote die zoals haar man vennoot is in een BVBA en er een niet ondergeschikte activiteit uitoefent die de vennootschap ten goede komt, geen helpster is van haar man, doch werkend vennoot. (16.01.1978 Arr. Cass., 78,590)

Gelet op haar hoedanigheid van zaakvoerder en vennoot van de genoemde vennootschap, moet worden aangenomen dat mevrouw T. een regelmatige activiteit uitoefende die erop gericht was het kapitaal van de vennootschap - waaraan ze als vennoot deel had - te doen renderen.

Zelfs al zou er dienen te worden vanuit gegaan dat het vermoeden van art. 2 KB 19-12-1967 weerlegbaar is, dan dient te worden vastgesteld dat mevrouw T. er niet in slaagt dit vermoeden te weerleggen.

Er dient derhalve te worden besloten dat zij derhalve verzekeringsplichtig was in het sociaal statuut der zelfstandigen voor de betrokken jaren.

Bijdrageplicht

Art. 11 §2, 3de lid KB nr. 38 van 27-7-1967 bepaalt:

"De berekening van de voor een bepaald jaar verschuldigde bijdragen geschiedt op basis van de beroepsinkomsten (...), die betrekking hebben op het aanslagjaar waarvan het jaartal verwijst naar het tweede kalenderjaar dat onmiddellijk datgene voorafgaat waarvoor de bijdragen verschuldigd zijn."

De sociale bijdragen voor de jaren 1996 en 1997 moeten derhalve berekend worden op de respectieve inkomsten van de jaren 1993 en 1994 en niet zoals mevrouw T. ten onrechte stelt op de inkomsten van de jaren 1995 en 1996.

Tijdens die jaren ontving mevrouw T. een toekenning van haar echtgenoot op grond van art. 63 WIB die respectievelijk 175.395 BEF (4.347,93 EURO) bedroeg in 1993, samengesteld uit 150.000 BEF toekenning meewerkende echtgenoot en 25.000 BEF werkend vennoot en 300.000 BEF (7.436,89Euro) in 1994.

Voor het jaar 1996 heeft het RSVZ reeds toepassing gemaakt van art. 37 § 1 KB 19-12-1967, aangezien de in aanmerking te nemen inkomsten: 175.395 BEF (4.347,93 EURO) het grensbedrag van 4.383,75 Euro, 176.840 BEF niet overschreden. De inkomsten die voor het jaar 1997 in aanmerking dienen genomen te worden: 300.000 BEF (7.436,89Euro) in 1994, overschrijden wel het grensbedrag van 4.550,90 Euro, 183.583F, zodat voor dat jaar geen toepassing kan gemaakt worden van art 37 § 1.

Het Hof besluit dat de vordering van het RSVZ zoals ze voor de Arbeidsrechtbank werd herleid en toegekend derhalve gegrond is.

**OM DEZE REDENEN
HET ARBEIDSHOF,**

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, zoals tot op heden gewijzigd, in het bijzonder artikel 24.

Rechtsprekend en op tegenspraak.

Gehoord het OM in zijn eensluidend schriftelijk advies neergelegd ter griffie op 2 oktober 2007

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond;

Bevestigt het bestreden vonnis

Legt de kosten van het hoger beroep ten laste van mevrouw

Deze kosten werden tot op heden als volgt begroot

Voor appellante partij:

291,50 euro rechtsplegingsvergoeding hoger beroep

Voor geïntimeerde partij:

285,55 euro rechtsplegingsvergoeding hoger beroep

Aldus gewezen en uitgesproken op de openbare terechtzitting van de negende kamer van het Arbeidshof te Brussel op 5 november tweeduizend en zeven.

Waren aanwezig:

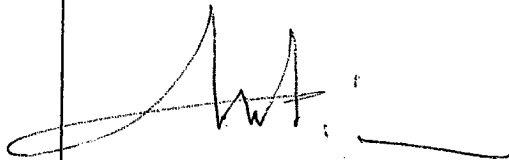
G. Balis: kamervoorzitter.

D. Docquir:

Kamervoorzitter, aangeduid bij bevelschrift van heden, ter vervanging van M. De Cuyper, Raadsheer, die de debatten heeft bijgewoond en heeft deelgenomen aan het beraad van onderhavig arrest, maar wettig verhinderd is om de uitspraak ervan bij te wonen (art. 779 van het Gerechtelijk Wetboek)

S. Alaerts: Raadsheer als zelfstandige arbeider

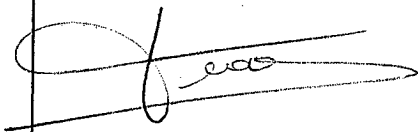
I. Hurkmans Gedelegeerd Adjunct- Griffier.

G. Balis

D. Docquir

S. Alaerts

I. Hurkmans